

Zapomenutý Přerov

Plovárna u Bečvy

Dnes už jen park s majákem a lavičky v podobě lehátek připomínají v Bezručově ulici bývalou plovárnu. V minulosti se sice v letních měsících Přerované koupali také v řece Bečvě, ta ale byla na začátku 20. století ještě neregulovaná a v jejích zátočinách byly hluboké a zrádné tůně, které si každoročně vyžádaly oběti na životech.

Přerovská plovárna v polovině 30. let 20. století kromě rekreace sloužila i k výuce plavání.

Plovárna měla své neopakovatelné kouzlo a byla u Přerovanů velmi oblíbená. Měla své dřevěné kabiny k převlékání, betonový bazén, pláž s lehátky ke slunění, později přibyla skluzavka, restaurace a sportovní hřiště, kde opálení svalovci předváděli svá vysportovaná těla.

Na počátku dvacátého století usiloval v městské radě o vybudování plovárny lékař Leopold Riedl, kterého podporoval okresní hejtman Abendrot. Počátkem roku 1900 se městská rada rozhodla postavit plovárnu na pravém břehu Bečvy při cestě do Michalova, za zahradou mlynáře Hegra. Stavební práce na betonové nádrži začaly 7. června a za měsíc byla nádrž dokončena, zato postavení kabin se protáhlo až do konce července. Dne 1. srpna byla poprvé načerpána voda do nádrže a 2. srpna byla plovárna za mírný poplatek otevřena přerovskému občanstvu.

Nádrž měla na šířku 14 metrů a 40 metrů na délku, na koncích byla zaoblena. Při vykopávce se v bahnitěm terénu přišlo na silný spodní proud pramenité vody. Do nádrže se voda čerpala ze studny pod strojnou, kam přitékala potrubím z řeky Bečvy. Hloubka vody v nádrži činila 0,60 až 1,80 m. Původní náklad na zřízení plovárny činil 15 tisíc korun, z toho devět tisíc stála betonová nádrž.

Zapomenutý Přerov

Při regulaci Bečvy v letech 1909-1910 byla u plovárny postavena ochranná zeď. V roce 1923 bylo nutné provést rekonstrukci za 45 tisíc korun. Přibyly nové kabiny a byla upravena pláž ke slunění. V roce 1930 došlo k rozšíření betonové nádrže, k dispozici byly odrazové můstky pro skoky do vody i vysoký skokanský můstek. Plovárna s kapacitou 300 návštěvníků měla nově i restauraci a hřiště. O několik let později získala zděné kabiny, novou strojovnu, nové sprchy a záchody, úpravy si vyžádaly 45 tisíc korun, které uhradila coby dar Přerovanům městská spořitelna. V roce 1936 získala plovárna i svou další atrakci - skluzavku.

Na přerovské plovárně probíhala také výuka plavání. Profesionálně tuto činnost s dospělými i mládeží vždy během léta vykonával až do roku 1944 tamní plavčík.

Neplavec byl pásem upevněn k lanu, které bylo zavěšeno na silné tyči, a za hlasitých povelů plavčíka prováděl plavecké pohyby. V období německé okupace se takto učili plavat i důstojníci německého vojska. Po dobu jejich výcviku byla plovárna pro veřejnost uzavřena.

Plovárna se ale někdy místo vodních radovánek kvůli své poloze potýkala s problémy. Při vysoké hladině Bečvy bývala zatopena strojovna a kalná voda se do bazénu nemohla čerpat. V průběhu poválečných let nádrž několikrát praskla a vyžadovala opravy. Zhoršila se i kvalita vody v Bečvě a čerpací stanice neměla potřebné čistící zařízení.

Otevřením nového krytého padesátimetrového bazénu na Velké Dlážce v roce 1978 byl osud staré plovárny zpečetěn. Pro koupání veřejnosti byl v provozu i plavecký areál v Předmostí.

Na konci 70. let byla plovárna, které popraskalo dno i stěny bazénu, uzavřena kvůli velkému úniku vody. Na začátku 80. let se sice ještě na nějakou dobu otevřela veřejnosti, ale zanedlouho následovalo další, tentokrát už definitivní uzavření.

V druhé polovině 80. let byl areál zlikvidován a nádrž zavezena hlínou. V roce 2007 vznikl na travnaté ploše podle projektu Kateřiny Tuzarové park, který je připomínkou bývalé plovárny.

Zdroj: Přerovské listy (2016)